

Verslag van de **Jubileumviering** bij het 70-jarig bestaan van Kunstkring de Kempen.
Zaterdag 12 september 2015, 15.00 – 22.00 uur, Academisch Genootschap, Eindhoven.

De leden, 45 in getal, waren vanaf 15.00 uur welkom in het gebouw en de tuin van het Academisch Genootschap; koffie, thee en iets lekkers behoorden bij de ontvangst, die plaats vond bij goede weersomstandigheden.

Om 15.45 uur begon de voorzitter, Johan Pot, aan zijn welkomstwoord ter gelegenheid van deze bijzondere bijeenkomst van onze vereniging: de Diesviering bij het 70-jarig bestaan. Hij verontschuldigde de secretaris, Jenny Koomen, die op vakantie is in Japan, en hij richtte een speciaal woord van welkom tot de heer A.E. Pannenburg als lid van het eerste uur en tot de heer Erik Jan Bakker, die vele jaren voorzitter van de vereniging is geweest.

Het bestuur was eigenlijk niet van plan om het 70-jarig bestaan te vieren, omdat het meer voor de hand lag om alle aandacht te gaan richten op het 75-jarig bestaan in het jaar 2020. Maar in de Algemene Ledenvergadering van anderhalf jaar geleden werd dit idee met hulp van een verontwaardigde Rosa Jonker naar de prullenbak verwezen: ook 70 jaar diende gevierd te worden! Kunstkring de Kempen lijkt tamelijk uniek te zijn in Nederland. Zij biedt een podium voor muzikminnaars in de regio, waar de aandacht primair uitgaat naar “leden spelen voor leden”. En dat is succesvol gebleken, ook in de zin dat combinaties ontstaan en samenspel gestimuleerd wordt. De vereniging heeft een vrij constant aantal leden, zij het dat een zekere vergrijzing optreedt. Binnen de groep leden kunnen we gemakkelijk drie categorieën onderscheiden: *Kernleden* (uitvoerders en toehoorders, vaak aanwezig), *Podiumleden* (uitvoerend maar alleen aanwezig bij eigen optreden) en *Sympathiserende leden* (weinig of niet aanwezig, maar door hun financiële bijdrage essentieel voor het voortbestaan van De Kempen). Zij allen worden verenigd onder het “Kempen-gevoel”, het besef te behoren tot en bij te dragen aan de vele activiteiten van Kunstkring de Kempen. En die activiteiten zijn er in vele varianten. Denk naast de “reguliere” avonden, aan de twee-piano-avond, de Masterclass, Thema-avonden, het open Podium en het Podium zonder drempel.

De jubileumviering is georganiseerd door Riet van Beeck, Rein de Graaf, Clarence Ekasunarta en Johan Pot. Deze commissie wordt van harte dank gezegd. De gelegenheid is genomen om ook de website van de vereniging en het verenigingslogo aan te passen – daarbij is naast de eerder genoemden ook Jelle Ruttenberg actief geweest. Het nieuwe logo is te zien op het net uitgereikte programma, maar ook op de petit-fours die bij de ontvangst konden worden genoten. Johan Pot sluit zijn “feestrede” af met de aankondiging van de viering van het 75-jarig jubileum in 2020 en meldt daarover al vast, dat er een Jubileumfonds is geopend dat het mogelijk moet maken deze viering te doen plaatsvinden zonder gebruik te maken van de lopende financiering van de verenigingsactiviteiten. Hij eindigt met de verwachting, dat “onze Kempen” niet alleen 2020 maar ook zijn eeuwfeest in goede gezondheid zal halen, en wenst iedereen een genoeglijke jubileumviering toe.

Om 16.00 uur werd het programma vervolgd met “Enige herinneringen van een stokoude kamermuzikant”, opgehaald door prof. dr. ir. A.E. Pannenburg. Hij begon met een schets van de situatie in Nederland tegen het einde van de tweede wereldoorlog. Nederland was verzuild, maar de Duitse bezetting werkte enigszins verenigend. Een groepje geïnterneerde gijzelaars in St. Michielsgestel probeerde een “blauwdruk” te maken voor onze maatschappij na de bevrijding, waarin het zuilenstelsel doorbroken zou moeten worden. Intussen was de situatie in Noord Brabant er één van twee eilanden, te weten Breda (de KMA) en Eindhoven (Philips), in een overigens

katholieke maatschappij. Direct na de bevrijding in het zuiden werd zowel het Academisch Genootschap, stoelend op de vele academici die in het Nat.Lab. werden aangenomen en voor het overige ontwikkelde publiek, Kunstkring "De Kempen", na de recente naamswijziging thans genaamd, Kunstkring de Kempen, opgericht. Beide hadden hoge aspiraties, beide wilden afdelingen voor elke kunstvorm hebben. De Kempen begon met de amateurschilders; de muziek liep in het begin niet (maar wel bij het AG); andere kunstvormen zijn nooit van de grond gekomen. Samenwerking tussen de twee verwante organisaties lag voor de hand, maar werd niet gerealiseerd: het AG was hier duidelijk tegen.

Pas in de tweede helft van de jaren 50 werd de muziekbeoefening binnen De Kempen een sterkere activiteit, maar toen kwijnde dit onderdeel bij het AG juist weg. Vanaf 1962 vormde het duo Wil Hoendervanger als voorzitter en Walter Meerloo als secretaris de stuwende kracht bij De Kempen, die vanaf toen eigenlijk alleen de muziek als werkterrein had. Hoendervanger componeerde liederen, Meerloo speelde cello (op het instrument van zijn grootvader, die in het Concertgebouworkest had gezeten) en werkte op de octrooiafdeling van Philips. Bij het 25-jarig bestaan in 1969 was De Kempen zo sterk, dat Hoendervanger terecht een lofzang op de vereniging kon houden.

Kunstkring "De Kempen" was uniek in zijn succes. Waardoor eigenlijk? Onder artsen, ingenieurs en natuurwetenschappers zijn er relatief veel goede muziekbeoefenaars. En in Eindhoven en omstreken was er door de activiteiten van Philips een grote concentratie van deze mensen ontstaan. Neem de spreker persoonlijk: hij speelde fluit, verbleef 7 jaar lang in Aken, kwam in 1963 naar Eindhoven, meldde zich bij De Kempen, mocht bij Hoendervanger voorspelen (zo ging dat toen) en werd aangenomen.

De bijeenkomsten werden in de loop van de tijd in diverse locaties gehouden: in het AG, het Lorenzlyceum, de Senaatszaal van de universiteit en nadien en tot nu toe in de Doopsgezinde Kerk. De spreker eindigde met een uiting van dankbaarheid voor wat De Kempen voor hem heeft betekend, voor het vele samenspel dat daarbij mogelijk werd en voor het kunnen optreden. Hij wenste De Kempen het allerbeste toe.

Om 16.30 uur werd het nieuwe banier van Kunstkring de Kempen door Christine Eeken ontrolld, en werd het nieuwe logo gepresenteerd. Clarence Ekasunarta doet hierbij de uitleg: meer eigentijdse versies werden nodig, maar het eigenwijze 'd-tje' in KdK moest natuurlijk wel gehandhaafd blijven. Jelle Ruttenberg en Clarence Ekasunarta hebben de website geheel vernieuwd. Jelle Ruttenberg toont de nieuwe site en meldt dat die al wel online is, maar nog op een verborgen manier. Riet van Beek dankt alle betrokkenen voor hun werk en feliciteert ze met de mooie resultaten.

Het programma wordt om 16.45 voortgezet met de aangekondigde muziekbijdragen van enige oudvoorzitters, waarbij opvalt dat bijna alle stukken een pessimistisch thema hebben - desondanks wordt het een feestelijk onderdeel van de viering.

Het AG heeft een uitmuntend diner verzorgt voor alle gasten. Zowel tong als oog worden gestreeld; kok en verder personeel van het AG verdient dan ook een pluim voor hun inzet. Tijdens het diner maken Jelle Ruttenberg en Esther Rook op een plezierige wijze muziek, zodat ook het oor aan zijn trekken kwam.

Het diner werd onderbroken door een zeer geestige voordracht achter de vleugel door Joop Albracht, die onder de titel "Muzikale Verwonderingen: een interactieve verkenning" het publiek meenam naar onwaarschijnlijke relaties als die tussen Vader Jacob en Mozart, naar binnenstemmen

in walsen van Chopin, en naar de waaierende wind in Schumann's Notenboom. Hij liet horen dat een stuk van Rachmaninoff opgedragen moet zijn geweest aan De Kempen, voerde een Mozart-potpourri uit en bracht de vroege jaren van De Kempen in verband met de mechanische typmachine. De voordracht eindigde met enige gewaagde associaties, waar begintonen, dronkenschap, dodelijke infectieziekten en hun effect op oorlogsvoering achteraf een hele puzzel vormen.

Om 20.45 uur begon het avondconcert, ons aangeboden door Frédérique Purnot (fluit), Rogier Hornman (cello) en Janny Lobbezoo (piano). Hun programma toonde een mix van zowel composities van allerlei tijden als van zes combinaties van deze drie instrumenten (inclusief de drie solomogelijkheden en het volledige trio). Het was spel van hoog niveau. Bovendien viel mij op, hoeveel aandacht er werd geschonken aan de voortreffelijke inleidingen bij de te spelen stukken.

Na het dessert sloot voorzitter Johan Pot de bijeenkomst af met een dankwoord aan de musici. Hij sprak van een verrassend, rijk programma dat met rijpheid werd uitgevoerd. De toegewijde stilte in het publiek maakte duidelijk dat ieder had genoten.

Janny Lobbezoo werd speciaal bedankt voor al haar inspanningen om het programma te realiseren.

Ieder kon huiswaarts gaan met een voldaan gevoel na een geslaagde bijeenkomst.

Schoorl, 13 januari 2016

Piet Cijsouw.